

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość
Stare Drzewce

1. Nazwa

STAJNIA I OBORA FOLWARCZNA

2. Czas powstania

1889 r.

8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

4. Adres

Stare Drzewce
67-407 Szlichtyngowa

5. Przynależność administracyjna
województwo **lubuskie**

powiat **wschowski**

gmina **Szlichtyngowa**

6. Formy ochrony

Wpis do rejestru zabytków pod nr 1489/A z dnia 07.03.1994 r.

Widok na elewację południową.

Historia.

Wieś Stare Drzewce ma metrykę średniowieczną. Folwark założony został późno, bo dopiero w poł. XIX w. z inicjatywy Joana Gottfrieda Schoena, żyjącego w latach 1770-1831. Kolejnym właścicielem majątku została rodzina Zakrzewskich, której obecność w Starych Drzewcach potwierdzają przekazy z lat 80. XIX w. Wcześniej pojawia się nazwisko Duhringa, być może dzierżawcy. W czasie I wojny światowej majątek należał do niejakiego Maciejewskiego. W okresie przed II wojną zarządcą majątku był Jerzy Nowak, pochodzący ze Śląska. Po II wojnie światowej folwark był w posiadaniu PGR, a od 1960 r. – POHZ-Osowa Sień. Obecnie folwark znajduje się w rękach prywatnych i jest zaniedbany.

Opis.

Budynek jest jednym z budynków stanowiących północną granicę podwórza gospodarczo-folwarcznego. Do jego zachodniej ściany dostawiony jest dom mieszkalny nr 91 do wschodniej natomiast magazyny i mieszkania, ob. garaże i mieszkania (4). budynek wzniesiony na planie prostokąta, o dłuższym boku na linii wschód-zachód, Stajnia mieści się w zachodniej części. budynku. Obiekt jest budynkiem jednokondygnacyjnym, niepodpiwniczonym, z poddaszem posiadającym ściankę kolankową, użytkowanym na cele magazynowe. Obiekt posiada dach dwuspadowy z kominami wentylacyjnymi. Wszystkie elewacje posiadają wysunięty cokół, gzyms kordonowy i koronujący. Ściany wzmocnione są kotwiami tarczowymi. Na wysokości gzymsu kordonowego umieszczone są kwadratowe otwory wentylacyjne. Okna z wysuniętymi podokiennikami zewnętrznymi, podobnie jak drzwi oparte są na łęku odcinkowym.

Wartości.

Stajnia i obora prezentuje wartości zabytkowe, wartość artystyczną, historyczną i naukową jako część folwarku. Jest przykładem architektury folwarcznej z przełomu XIX i XX wieku, która bardzo nielicznie zachowała się w tej części województwa.

Stan zachowania.

Obiekt zachowany w dobrym stanie, w historycznej bryle, kubaturze, wraz z kształtem dachu. Zachowana historyczna kompozycja, artykulacja elewacji, proporcje. Budynek z zachowaniem krycia z dachówki ceramicznej karpiówki, na bieżąco użytkowany, w dobrym stanie technicznym. Przeprowadzone remonty nie wpłynęły na zachowane wartości budynku.

Postulaty dotyczące konserwacji.

Obiekt zlokalizowany jest na terenie wpisanym do rejestru zabytków województwa lubuskiego prawomocną decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. W związku z powyższym, wszelkie prace w obrębie budynku należy prowadzić w uzgodnieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. Wobec powyższego formułuje się następujące postulaty konserwatorskie: bezwzględnej ochronie konserwatorskiej podlega bryła obiektu, gabaryty, artykulacja elewacji oraz kształt dachu wraz z zastosowanymi technologiami. W trakcie prac należy dążyć do przywrócenia pierwotnego wyglądu elewacji, w tym odtworzenie historycznej kolorystyki i materiałów. Nie dopuszcza się docieplenia elewacji budynku. Należy prowadzić systematyczną kontrolę stanu zachowania pokrycia dachowego, udrażniać system odprowadzania wód opadowych.

Bartosz Idryjan**20.09.2021r.**